

Artur Lesicki

Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach

Wydział Wokalno - Instrumentalny

Dyscyplina artystyczna - instrumentalistyka

STRESZCZENIE OPISU PRACY DOKTORSKIEJ

Dysertacja składa się z dzieła artystycznego, jakim jest nagranie płytowe pt. *Celuloid* w wykonaniu duetu Artur Lesicki – Marek Napiórkowski oraz opisu dzieła artystycznego w formie rozprawy teoretycznej. Materiał audio to wybór kompozycji czołowych polskich twórców muzyki filmowej (K. Komeda, J. „Duduś” Matuszkiewicz, W. Kilar, A. Kurylewicz, A. Korzyński, T. Stańko) oraz dwa utwory autorskie. Aranżacje utworów zostały prawie w całości nagrane z zastosowaniem różnego rodzaju gitar akustycznych. W części teoretycznej pracy, której dotyczy niniejsze streszczenie, opisuję i analizuję problemy wykonawcze, techniczne, a także interpretacyjne z jakimi spotyka się muzyk grający na gitarze akustycznej zarówno podczas pracy studyjnej, jak i koncertowej. Istotną częścią rozprawy jest także analiza zastosowanych środków aranżacyjnych oraz sposobów reharmonizacji tematów nagranych na płycie audio. Opisowi oraz analizie są poddane także zagadnienia związane z improwizacją na bazie istniejących już w utworach oraz nowo wykreowanych strukturach harmonicznyc

Konstrukcja pracy to: wstęp, trzy rozdziały główne oraz zakończenie. Rozdział pierwszy zawiera krótki rys historyczny dotyczący ewolucji gry na gitarze akustycznej (także w kontekście rozwoju wykorzystywanych środków technicznych i budowy różnych odmian tego instrumentu). Przedstawiłem w nim także sylwetki głównych postaci tworzących współczesną tradycję gitary akustycznej, w szczególności związanych ze szeroko rozumianą stylistyką muzyki jazzowej. Rozdział drugi pracy poświęcony jest opisowi i analizie materiału muzycznego (na bazie zapisu nutowego kompozycji nagranych na płycie *Celuloid*), w zakresie zastosowanych zabiegów aranżacyjnych i reharmonizacyjnych. Treść kolejnego, trzeciego rozdziału to analiza wybranych partii solowych oraz przedstawienie zarówno trudności, jak i palety możliwości wykonawczych, technicznych i interpretacyjnych

związanych z wykorzystaniem gitary akustycznej we współczesnej muzyce jazzowej. Konkluzją pracy jest ostatnia część dysertacji, czyli krótkie zakończenie, zawierające wnioski końcowe, w których reasumuję przeprowadzone rozważania, a także wynikające z nich przemyślenia i sugestie dotyczące przyszłości gitary jako instrumentu współczesnego jazzu i roli w edukacji gitarzystów jazzowych.

A. Jesiński

Rzeszów, 11 stycznia 2019

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

MGR. ARTURA LESICKIEGO

Dane osobowe recenzenta

dr hab. Zbigniew Jakubek
Uniwersytet Rzeszowski, Wydział Muzyki
Dziedzina: Sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna: Instrumentalistyka

Zleceniodawca opinii

Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego, Wydział Wokalno - Instrumentalny.

Dotyczy

Uchwały Rady Wydziału Wokalno - Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach z dnia 29 października 2015 roku, w trybie przewidzianym ustawą z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity – Dz. U. 2014 poz. 1852 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 03 października 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2014 poz. 1383), o wszczęciu przewodu doktorskiego Pana mgr. Artura Lesickiego na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka. Rada Wydziału Wokalno - Instrumentalnego w dniu 27 października 2018 roku podjęła uchwałę o wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta pracy doktorskiej Pana mgr. Artura Lesickiego, o czym zostałem poinformowany pismem od przewodniczącego Rady z datą 22 listopada 2018 roku.

Sylwetka doktoranta

W przedstawionym życiorysie Pana Artura Lesickiego widnieją bardzo lakoniczne informacje. Nie dowiemy się, jak wyglądał etap jego muzycznej edukacji, zainteresowań, przed okresem studiów. Z pewnością w 1987 roku w jego rodzinnej Jeleniej Górze otrzymał świadectwo dojrzałości II Liceum Ogólnokształcącego. W latach 2008 – 2010 studiował na Wydziale Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego, kierunku *Jazz i muzyka estradowa*. Tytuł magistra sztuki

zdołał w 2013 roku, uzyskując dyplom na kierunku *Jazz i muzyka estradowa* w katowickiej Akademii Muzycznej. Z przedstawionych faktów zawartych w opisie dorobku artystycznego oraz w wyrażonych opiniach dołączonych do dokumentacji wyłania się opis muzyka z bardzo bogatym dorobkiem artystycznym. Początki artystycznej kariery, to 1992 rok, kiedy na festiwalu Jazz Juniors uzyskał pierwszą nagrodę w swojej muzycznej karierze. Później wielokrotnie zdobywał nagrody na różnych festiwalach. Tu pojawiają się nazwy formacji, z którymi odbierał laury: *Funky Groove* oraz *Salted Peanuts*. Oprócz działalności z wymienionym zespołami, doktorant pojawia się u boku uznanych nazwisk, tak w muzyce jazzowej jak i tzw. popularnej. Na liście widnieją między innymi tacy artyści, jak: Krystyna Prońko, Anna Maria Jopek, Katarzyna Groniec, Zbigniew Namysłowski, Wojciech Karolak, Tomasz Szukalski. Pośród nazwisk muzyków z zagranicy odnajdziemy Adama Holzmana czy Petera Herbolzheimera. Warto zaznaczyć, że jego macierzysty, wspomniany wcześniej zespół – *Funky Groove* został najlepszym zespołem elektrycznym roku 2003 i 2004 w ankiecie miesięcznika Jazz Forum. Na arenie jazzowej, Pan Lesicki może poszczycić się udziałem we wszystkich, znaczących festiwalach jazzowych w naszym kraju. W dorobku koncertowym widnieje jego obecność na zagranicznych estradach, m.in. w Japonii, Chinach i wielu europejskich państwach. Dorobek kompozytorski Pana Lesickiego, to ten pozostawiony na wydanych płytach, których ma w dyskografii kilkanaście. Pan Artur jest podporą wielu edycji telewizyjnych programów muzycznych, tzw. *TV Show*, które odbywają się na żywo i stawiają najwyższe wymagania muzykom biorącym w nich udział. Oprócz sfery wykonawczej, na uwagę zasługuje prawie 20 lat działalności pedagogicznej. Mowa o udziale w charakterze wykładowcy wielu edycji warsztatów muzycznych. Jego praktyczna wiedza jest nieoceniona. W efekcie scenicznych doświadczeń i wiedzy praktycznej doktoranta, powstały cenione, autorskie wydawnictwa multimedialne. Dwuczęściowa szkoła gitarowa na DVD „Rzemiosło i sztuka” oraz książka traktująca o grze akordowej „jak Oni to robią”. Podsumowując sylwetkę Pana Artura Lesickiego, należy umiejscowić go pośród najbardziej doświadczonych gitarzystów w naszym kraju, z potencjałem, który nacechowany jest nieustanną kreatywnością i ciągłym, muzycznym rozwojem.

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska mgr. Artura Lesickiego pod tytułem ***Gitara akustyczna jako instrument współczesnej muzyki filmowej. Przedstawienie możliwości technicznych oraz sposobów wykorzystania w improwizacji na bazie reharmonizacji tematów polskiej muzyki filmowej zawartych na płycie „Celuloid”***, przygotowana pod opieką merytoryczną prof. dr. hab. Karola Ferdeckiego, składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym oraz jego opisu, co stanowi nierozłączną całość.

Dzieło artystyczne zawiera następujące utwory:

1. *Lalka* – Andrzej Kurylewicz
2. *Leitmotif* – Tomasz Stańko
3. *Celuloid* – Marek Napiórkowski
4. *Wojna domowa* – Jerzy „Duduś” Matuszkiewicz
5. *Nim wstanie dzień* – Krzysztof Komeda
6. *Crazy Script* – Artur Lesicki
7. *Człowiek z Żelaza* – Andrzej Korzyński
8. *Roberto's last Chance* – Wojciech Kilar
9. *Celuloid – repirise* Marek Napiórkowski

W nagraniu udział wzięli:

Artur Lesicki – gitara

Marek Napiórkowski - gitara

Nagrania dokonano w dniach 30 czerwca – 02 lipca 2014 roku, w Recpublika Studio w Lubrzy.

Dzieło artystyczne otwiera kompozycja *Lalka* autorstwa Andrzeja Kurylewicza. Przedstawiony pomysł na opracowanie tak znanego i tkwiącego od lat w umysłach polskich kinomanów utworu jest znakomity. Z każdą kolejną, przestuchaną i opracowaną kompozycją zawartą w dziele jesteśmy konsekwentnie wciągani w świat kreowania bardzo spójnego artystycznego projektu. W samej idei opracowania utworów zawarte są myśli, które opisane są we wstępie, cyt.: *„Mimo niekiedy dość głębokiej ingerencji, zwłaszcza w warstwę harmoniczną oraz formę utworów, intencją twórców było zachowanie ducha właściwego dla danej kompozycji, a zarazem potraktowanie tych pięknych i znakomicie napisanych tematów jako materiału do zastosowania różnego rodzaju zabiegów reharmonizacyjnych, interpretacyjnych, a przede wszystkim improwizacji na bazie nowo wykreowanych, charakterystycznych dla współczesnego jazzu struktur harmoniczych”*. Pokolenie, które kilka dekad temu wyrastało na filmach takich jak: *Lalka*, *Wojna domowa*, czy *Prawo i Pięść*, z łatwością zidentyfikuje muzyczne tematy, ponieważ linie melodyczne są praktycznie niezmienione, a to one decydują w sporej mierze o rozpoznawalności. We wszystkich przedstawionych kompozycjach zadbano o to, by tematy były na pierwszym planie. W każdym przypadku słychać niebywałą staranność w wykonaniu. Czy grając utwory, które momentami zdają się być niezbyt wymagające dla instrumentalistów, można mówić o kunszcie wykonawczym? Tak. Każdy z utworów jest majstersztykiem manualnych możliwości obydwu instrumentalistów, wynikiem wielu muzycznych przemyśleń, które składają się na znakomity poziom wykonawczy. Finalny efekt zamyka długą drogę ciężkiej pracy, której początkiem jest sama koncepcja. Jeśli artysta ma ideę, artystyczną wizję, to potrzebne mu są wszelkie narzędzia do jej realizacji. Tu dochodzimy do sedna pracy doktorskiej, w tytule której oprócz podkreślenia roli samego instrumentarium, pojawiają się dwa terminy: improwizacja i reharmonizacja. Ich kolejność w procesie powstawania dzieła powinna być oczywiście odwrócona. Problemem wielu aranżerów,

autorów opracowań, są często nietrafione muzycznie pomysły. Sięgając po materiał, który w większości nie jest własnego autorstwa, musimy liczyć się z wieloma problemami. To, co zwraca uwagę od samego początku w dziele, to bardzo umiejętny balans pomiędzy zachowaniem linii melodycznej, brzmienia, charakteru utworu a możliwościami wynikającymi z wprowadzonej reharmonizacji, autorskich pomysłów, które stają się materiałem do improwizacji. Oczywiście wszystko to w kontekście możliwości, jakie oferuje instrumentarium. To, co daje się zauważyć od pierwszego utworu, to pewnego rodzaju łatwość z jaką doktorant stosuje zmiany w harmonii. Nie jest to zdecydowanie sztuka dla sztuki. Dla osoby nieznającej poszczególnych tematów w oryginale, każde z tych zreharmonizowanych opracowań jest logiczne i spójne, zgodne z całościową koncepcją płyty. Autorska kompozycja Pana Lesickiego (*Crazy Script*) nie różni się w tym względzie od pozostałych utworów. Włączając w to bardzo dobrą jakość nagrania, w efekcie dostajemy do rąk muzykę, która wciąga z utworu na utwór. Muzykę, która wprowadza słuchacza w świat przestrzeni, kolorowej harmonii, a przede wszystkim zatracenia poczucia czasu. Da się zauważyć wspaniałe brzmienie instrumentów, niejako dostosowane do poszczególnych utworów. Pojawiają się mało znane instrumenty, jak np. charango w utworze *Celuloid*, mamy również do czynienia ze zróżnicowaniem zastosowanych gitar. Oznaczone one są w zapisie jako acoustic gitar lub nylon string gitar. Wnioskuje z tego, że dla Pana Artura brzmienie samych instrumentów jest kluczem do osiągnięcia celu, z pewnością jednak wielki wpływ na końcowy efekt ma precyzja wykonawcza, sfera artykulacji, dynamiki, frazowania, itp. Na ile w przedstawionym materiale muzycznym na finalny wynik ma proces tzw. produkcji muzyki, a więc techniczne przygotowanie do nagrania, miksowanie materiału i jego mastering? Tylko i wyłącznie na sferę jakości brzmienia. Meritum zagadnienia obejmuje sferę wyobraźni doktoranta, jego wykonawczą doskonałość oraz muzyczną więź z Panem Napiórkowskim, z którym stanowią znakomity duet. Zawartość dzieła oceniam bardzo wysoko, gratulując doktorantowi i jego muzycznemu partnerowi efektu ich ciężkiej pracy.

Część opisowa

W przedstawionym dziele mamy do czynienia z formułą odejścia od oryginalnej postaci utworów. Z pewnością ma to miejsce poprzez ich reharmonizacji i improwizację, o czym traktuję ta praca. Jeśli idea problematyki ma być zrozumiała, to wymaga bardzo dobrze sporządzonej części opisowej dzieła. Na samym wstępie znajdziemy słownik terminów, niezbędne objaśnienie terminologii zastosowanej przy opisie. Wystawia to dobre świadectwo doktorantowi, dbałość o zrozumienie języka zastosowanego w pracy sugeruje, że jest ona skierowana do szerokiego grona odbiorców. Wstęp z kolei we właściwy sposób wprowadza czytającego w tematykę, w dalszą zawartość części opisowej. W pierwszym rozdziale znajdziemy na kilkunastu stronach historię rozwoju gitary w kontekście jej udziału w ewolucji muzyki jazzowej, ale nie tylko. Jest tu dosyć szczegółowy opis rozwoju samego instrumentu, wyjaśnienie budowy w odniesieniu do nazewnictwa. Również w tym rozdziale znajduje się rys historyczny, który skupia się na znamienitych postaciach, wirtuozach tego instrumentu. Mam

wrażenie, że nie zabrakło tam nikogo, kto zasłużył się i wpisał w szeregi wiodących postaci gitary. W pierwszym rozdziale znajdziemy również bardzo istotny wątek, który jest często niedoceniany przez zarówno instrumentalistów jak i słuchaczy. Mowa o technicznej stronie nagrań, o problemach przy rejestracji materiału dźwiękowego, o podstawach, które każdy muzyk powinien znać. Gruntowne przedstawienie sposobów użytkowania przetworników, wyjaśnienie różnic w brzmieniu w zależności od tego, w jaki sposób są ustawione i jaki jest spodziewany efekt. Znajdziemy tam wreszcie fotografie, związane z procesem nagrywania płyty, które pozwalają skonfrontować teorię nagrań z praktyką. Rozdział II jest istotnym kompendium wiedzy na temat zmian, które zostały wprowadzone w sferze reharmonizacji i aranżacji. Tu znów doktorant wykazał się zapobiegliwością, wprowadzając na samym początku dokładny opis oznaczeń funkcji, z wyjaśnieniami i przykładami nutowymi. Każdemu, kto podda materiał nutowy analizie będzie z pewnością bardzo pomocny. To należy traktować również jako krok w kierunku odbiorcy, który nie jest gruntownie wykształconym muzykiem lub też nie miał styczności z zapisem funkcyjnym. Wreszcie same kompozycje zawarte w dziele. Każda z nich ma tutaj swój podrozdział, w którym znajdziemy przede wszystkim czytelną fakturę zawierającą partie instrumentalne na dwóch lub trzech systemach w zależności od opracowania i zawartości instrumentarium w produkcji studyjnej. W poszczególnych podrozdziałach doczytamy również o wszelkich zmianach funkcyjnych, zanalizujemy informacje bazując na podanych zapisach funkcyjnych, przykładach. Pierwsza kompozycja zawiera również oryginalny zapis partii fortepianu. Do każdego z utworów mamy opis działań, które miały miejsce przy opracowywaniu materiału na płytę. Już w opisie utworu *Lalka* znajdziemy informacje o technicznych niuansach, które zadecydowały o tym, że duet nagrał de facto więcej ścieżek dźwiękowych niż dwie, co sugerowałby skład instrumentalny. To oczywiście jedna z wielu informacji o tajnikach procesu nagrywania materiału na płytę. Z opisów każdy może wywnioskować jedno. Nadrzędnym celem wszelkich zabiegów, jest chęć uczynienia materiału dźwiękowego możliwie najlepiej brzmiącym. Jest jeszcze parę innych kwestii, które z kolei odpowiadają na pytania, jak można mając inne brzmieniowo instrumenty uczynić utwór rozpoznawalnym, zminimalizować efekt wszelkich wprowadzonych zmian. Zawartość drugiego rozdziału jest w warstwie nutowej i opisowej na poziomie renomowanego wydawnictwa. Nie powinno to dziwić, po lekturze wydanych już publikacji autorstwa doktoranta. Rozdział III, to część pracy, w której Pan Artur podejmuje analizę wybranych partii solowych. Jest tutaj sporo informacji na temat improwizacji, co bardzo łatwo przyswoić trzymając w ręku zapisane w nutach partie. Zawartość tego rozdziału jest wnikliwą eksploracją muzycznych faktów, które miały miejsce w gitarowych partiach. To skarbnica wiedzy o harmonii, z istotnym wątkiem używanych skal, połączeń harmonicznym, itp. Jest też o frazowaniu z odniesieniem do postaci świata jazzu, o artykulacji i o wszystkich tych elementach, których udział w omawianej, improwizowanej partii ma znaczenie. Zakończenie jest formą pewnego motto, tak potrzebnego muzykom młodszego pokolenia. Mowa o konsekwentnej pracy na instrumencie i otrzymanych w zamian efektów, które w niebywały sposób poprawiają potencjał wykonawczy, będąc równocześnie kluczem do drzwi strzegących dostępu do zakamarków instrumentu. Część opisową oceniam bardzo wysoko. Na ponad 120

stronach zawarte jest wszystko, co moim zdaniem powinno się znaleźć, odnosić do zagadnienia, wyjaśniać je i czynić wszelką problematykę bardzo przystępną.

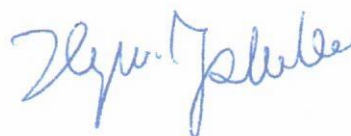
Konkluzja

Analiza przesłanej pracy doktorskiej pozwala na stwierdzenie, że powstała ona na gruncie olbrzymiej wiedzy praktycznej i teoretycznej doktoranta. Załączony materiał muzyczny jest dla mnie bardzo inspirujący i ekscytujący. Jako możliwe do zrealizowania wydawnictwo, jest niewątpliwie propozycją skierowaną do wszystkich tych, którzy w muzyce szukają czegoś więcej, niż tylko balansowania na granicach możliwości technicznych instrumentalistów i samych instrumentów. Trudno przejść obojętnie nad zawartością płyty, w którą doktorant włożył całą masę pracy, otrzymując w zamian wspaniały efekt. Muzyka w autorskich opracowaniach duetu Lesicki – Napiórkowski, to zdecydowanie coś więcej niż tylko temat do rozważań i analiz. Atutem duetu, jest muzyczna więź dwóch rozumiejących się artystów. W efekcie każdy utwór jest na swój sposób wciągający poprzez zmieniającą się, dynamiczną narrację. Muzykowanie w tak małej formacji stawia najwyższe wymagania muzykom i ta płyta jest tego dowodem. Należy zauważyć, że język, którym posługuje się doktorant w opisie, spełnia wymogi formalne pracy naukowej, pozostając bardzo komunikatywnym dla laika. Wszystkie trzy rozdziały stanowią bardzo obszerną, wręcz pragmatyczną całość, która stanowi z mojego punktu widzenia gotowe wydawnictwo. Pozwolę sobie stwierdzić, że poziom wykonawczy doktoranta jest znakomity, a końcowy efekt jego muzycznej pracy jest unikatowy. Należy traktować przedstawione dzieło jako jeden z ciekawszych akcentów w pozycjach wydawniczych naszego muzycznego rynku, z wieloma wartościami w dziedzinie artystycznej.

Wobec powyższego, stwierdzam, że przedstawiony materiał spełnia wszystkie kryteria ustalone przez ustawodawcę dla stopnia doktora sztuki (spełnia warunki określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku).

Tym samym wnioskuję o nadanie Panu mgr. Arturowi Lesickiemu stopnia doktora sztuki.

dr hab. Zbigniew Jakubek

Katowice, dnia 15.01.2019 r.

dr hab. Prof. AM Jerzy Główczewski

**Akademia Muzyczna im K. Szymanowskiego w Katowicach
ul. Zacisze 3
40-025 Katowice**

Recenzja

Zleceniodawca recenzji:

Rada Wydziału Wokalno-Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach.

Dotyczy:

Uchwały Rady Wydziału Wokalno - Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach z dnia 29.10.2015 r. w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego mgr. Artura Lesickiego w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, (t.j. 2014 poz. 1852 z późn. zmianami). Kandydat przedstawił Dziekanowi Wydziału prawidłowo przygotowaną dokumentację zgodnie z par. 1 ust. 1 ust. 2 pkt 1-4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, (Dz.U. 2014 poz. 1383). Liczba uprawnionych członków Rady wynosi 48 osób, na posiedzeniu było obecnych 26 uprawnionych członków Rady co stanowi quorum. Oddano 26 głosów ważnych, 24 za wszczęciem przewodu doktorskiego, 0 głosów przeciwnych, 2 głosy wstrzymujące się oraz 0 głosów nieważnych. Wobec powyższego Rada Wydziału podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego mgr Artura Lesickiego w świetle art. 14 ust.2 pkt.1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Uchwały Rady Wydziału Wokalno - Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach z dnia 29.10.2015 r. w sprawie wyznaczenia promotora w przewodzie doktorskim mgr Artura Lesickiego w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz.U.2014 poz.1852 z późn. zm.) oraz par.2 ust.1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 roku w sprawie szczegółowego trybu i

warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, (Dz.U. 2014 poz. 1383) Rada Wydziału przystąpiła do głosowania nad wyznaczeniem promotora w przewodzie doktorskim mgr Artura Lesickiego. Liczba uprawnionych członków Rady wynosi **48** osób, na posiedzeniu było obecnych **26** uprawnionych członków Rady co stanowi quorum. Oddano **26** głosów ważnych, **24** za wszczęciem przewodu doktorskiego, **0** głosów przeciwnych, **2** głosy wstrzymujące się oraz **0** głosów nieważnych. Wobec powyższego Rada Wydziału podjęła prawomocną uchwałę o wyznaczeniu prof. **Karola Ferfeckiego** z Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach na promotora w przewodzie doktorskim mgra Artura Lesickiego w świetle art. 14 ust.2 pkt.1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Uchwały Rady Wydziału Wokalno - Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach z dnia 25.10.2018 r. w sprawie wyznaczenia recenzenta w przewodzie doktorskim mgr Artura Lesickiego w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz.U.2014 poz.1852 z późn. zm.) oraz par.6 ust.1 i 2 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, (Dz.U. 2014 poz. 1383). Rada Wydziału przystąpiła do głosowania nad wyznaczeniem recenzenta w przewodzie doktorskim mgr Artura Lesickiego. Liczba uprawnionych członków Rady wynosi **57** osób, na posiedzeniu było obecnych **31** uprawnionych członków Rady co stanowi quorum. Oddano **30** głosów ważnych, **30** za wyznaczeniem recenzenta, **0** głosów przeciwnych, **0** głosów wstrzymujących się oraz **0** głosów nieważnych. Wobec powyższego Rada Wydziału podjęła prawomocną uchwałę o wyznaczeniu dr hab. **Zbigniewa Jakubka** z Uniwersytetu Rzeszowskiego na recenzenta w przewodzie doktorskim mgra Artura Lesickiego w świetle art. 14 ust.2 pkt.1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Uchwały Rady Wydziału Wokalno - Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach z dnia 25.10.2018 r. w sprawie wyznaczenia recenzenta w przewodzie doktorskim mgr Artura Lesickiego w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz.U.2014 poz.1852 z późn. zm.) oraz par.6 ust.1 i 2 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, (Dz.U. 2014 poz. 1383). Rada Wydziału przystąpiła do głosowania nad wyznaczeniem recenzenta w przewodzie doktorskim mgr Artura Lesickiego. Liczba uprawnionych członków Rady wynosi **57** osób, na posiedzeniu było obecnych **31** uprawnionych członków Rady co stanowi quorum. Oddano **30** głosów ważnych, **30** za wyznaczeniem recenzenta, **0** głosów przeciwnych, **0** głosów

wstrzymujących się oraz 0 głosów nieważnych. Wobec powyższego Rada Wydziału podjęła prawomocną uchwałę o wyznaczeniu dr hab. prof. AM **Jerzego Główczewskiego** z Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach na recenzenta w przewodzie doktorskim mgra Artura Lesickiego w świetle art. 14 ust.2 pkt.1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Została dołączona następująca dokumentacja:

1. Praca doktorska pt. *Gitara akustyczna jako instrument współczesnej muzyki jazzowej. Przedstawienie możliwości technicznych oraz sposobów wykorzystania w improwizacji na bazie reharmonizacji tematów polskiej muzyki filmowej zawartych na płycie „Celuloid”.*
2. Dokumentacja dorobku artystycznego
3. Uchwała Rady Wydziału Wokalno-Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Katowicach z 29.10.2015 r. o wszczęciu przewodu doktorskiego mgra Artura Lesickiego
4. Protokół Komisji Skrutacyjnej z dnia 29.10.2015 r. w sprawie wyznaczenia promotora w osobie prof. dr hab. Karola Ferfeckiego w przewodzie doktorskim mgr. Artura Lesickiego.
5. Protokół Komisji Skrutacyjnej z dnia 25.10.2018 r. w sprawie wyznaczenia recenzenta w osobie dr hab. prof. AM Jerzego Główczewskiego w przewodzie doktorskim mgra Artura Lesickiego.
6. Protokół Komisji Skrutacyjnej z dnia 25.10.2018 r. w sprawie wyznaczenia recenzenta w osobie dr hab. Zbigniewa Jakubka w przewodzie doktorskim mgra Artura Lesickiego.
7. Opinia promotora prof. dr hab. Karola Ferfeckiego na temat pracy doktorskiej mgra Artura Lesickiego.

Podstawowe dane o kandydacie

Artur Lesicki, muzyk i kompozytor bez wątplenia należy do ścisłej czołówki polskich gitarzystów jazzowych, o czym świadczyć może chociażby załączona dokumentacja. Laureat wielu prestiżowych nagród i wyróżnień, występował na najważniejszych festiwalach jazzowych w Polsce jak: *Jazz Jamboree, Warsaw Summer Jazz Days, Jazz nad Odrą*, oraz współpracował z wieloma artystami polskiej jak i zagranicznej sceny muzycznej. Wielkim atutem Kandydata jest jego wszechstronność, oraz swoboda poruszania się w różnych stylistycznie gatunkach muzycznych. Brał udział w wielu sesjach nagraniowych, dzięki czemu ma na swoim koncie prawie trzydzieści płyt. Bogata jest również działalność pedagogiczna jak i edukacyjna, o czym w dalszej części recenzji.

Autor dysertacji datuje swoje początki profesjonalnej kariery, jako muzyk jazzowy na rok 1990 (1992), koncertując w duecie z Markiem Napiórkowskim, pod nazwą HAND MADE. Od tego momentu Doktorant zbiera laury na wielu festiwalach i konkursach. Warto wymienić chociażby niektóre: Międzynarodowy Konkurs Zespołów Jazzowych *Jazz Juniors'92* w Krakowie – III nagroda z duetem HAND MADE; Międzynarodowy Festiwal *Poznań Jazz Fair'93* – I i II nagroda z zespołami FUNKY GROOVE i SALTED PEANUTS; Akademickie Forum Kultury w Krakowie (1992) – I nagroda z zespołem FUNKY GROOVE, oraz Klucz

do Kariery Pomorskiej Jesieni Jazzowej z zespołem SALTED PEANUTS. Najważniejszym jednak projektem w karierze jest formacja *Funky Groove*, której Kandydat jest współliderem. W roku 2003 i 2004 według czytelników czasopisma *Jazz Forum* zespół zostaje uznany za najlepszy w kategorii jazzu elektrycznego. W swoim dorobku zespół zarejestrował dwie płyty: *Funky Groove* wydanej przez firmę *Polygram Polska* w 1997 roku, oraz *Go To Chechua Mountain*, wydaną przez *Grami* w 2002 roku. Obie płyty zostały uznane przez czytelników czasopisma *Gitara i Bas* za najlepsze produkcje roku 1997 i 2002.

Kolejnym projektem to formacja *Artur Lesicki Acoustic Harmony*, tym razem pomysłodawcą i liderem jest Doktorant. Do współpracy zaprosił znakomitych muzyków, na basie Robert Szydło, na perkusji Miłosz Pękała, a na fortepianie i akordeonie Piotr Dziubek. Premiera koncertowa tego zespołu odbyła się w listopadzie 2002 na II Wrocławskim Festiwalu Jazzowym, i tego samego roku zespół jest nominowany do prestiżowej nagrody wrocławskich mediów – Dolnośląski Brylant. W 2003 roku grupa nagrała pierwszy album *An Unbelievable Silence*, a wydana przez wydawnictwo *Universal Music Polska* 2004 roku. Oficjalna premiera płyty miała miejsce 26 kwietnia 2004, i tego samego roku zostaje uznana przez czytelników i dziennikarzy czasopisma *Gitara i Bas* za Najlepszą Płytę Gitarową 2004 roku w kategorii Jazz. W 2010 roku zespół nagrywa drugi krążek *Stone and Ashes* w znakomitym studio *RecPublica*, a wydanym przez *Borzym Music Polska* 2010. Premiera płyty miała miejsce 25 września 2010 roku.

Lista artystów i zespołów z którymi współpracował Doktorant jest bardzo długa, ale wypadałoby wymienić chociaż niektórych z nich: Urszula Dudziak, Anna Maria Jopek, Krystyna Prońko, Dorota Miśkiewicz, Katarzyna Groniec, Peter Herbolzheimer, Jon Faddis, Adam Holzman, Zbigniew Namysłowski, Henryk Miśkiewicz, Wojciech Karolak, Tomasz Szukalski, Krzysztof Kiljański czy Mieczysław Szcześniak. Orkiestry Adama Sztaby, Krzysztofa Herdzina i Tomka Szymusia, zespoły: Supersession II Krystyny Prońko. Wspomniane już: Hand Made, Funky Groove czy Salted Peanuts,

Ważną dziedziną w dorobku Artura Lesickiego jest działalność pedagogiczna i edukacyjna, która trwa nieprzerwanie od kilkunastu lat. Doktorant zapraszany jest na warsztaty jazzowe, które od lat przyciągają młodych muzyków chcących poznać arkaana muzyki jazzowej lub poszerzyć wiedzę praktyczną gry na gitarze:

- Warsztaty Jazzowe w Puławach – prowadzenie klasy gitary w latach 2004-2013
- Warsztaty Muzyczne „Blues nad Bobrem” w Bolesławcu i Kliczkowie – prowadzenie klasy gitary w latach 2001-2005-2007-2013
- Warsztaty Muzyczne w Ostrowcu Świętokrzyskim 2009 rok
- Warsztaty Gitarowe – Oborniki Wielkopolskie 2011-2012
- Warsztaty Gitarowe – Lublin Blues Session 2012
- Warsztaty Jazzowe Festiwalu „Jazz w Ruinach” Gliwice 2008

Od 2013 roku do chwili obecnej jest asystentem w Instytucie Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego na kierunku Jazz i Muzyka Rozrywkowa. W latach 1999-2014 był nauczycielem we Wrocławskiej Szkole Jazzu i Muzyki Rozrywkowej Zbigniewa Czwojdy – prywatna szkoła średnia muzyczna na prawach szkoły publicznej.

Na szczególną uwagę zasługują publikacje audiowizualne autorstwa Doktoranta:

- *Rzemiosło i Sztuka*, Szkoła DVD, Wydawnictwo AVT, 2005,
- *Rzemiosło i Sztuka*, cz. II, Szkoła DVD, Wydawnictwo Absonic, 2007,
- *Jak oni to robią? – Tajniki Solowej Gry akordowej*, Książka i płyta CD, Wyd. Absonic, 2008.

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska Artura Lesickiego zatytułowana: *Gitara akustyczna jako instrument współczesnej muzyki jazzowej. Przedstawienie możliwości technicznych oraz sposobów wykorzystania w improwizacji na bazie reharmonizacji tematów polskiej muzyki filmowej zawartych na płycie „Celuloid”*, składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na autorskiej płycie CD pod wymienionym tytułem, oraz części opisowej przedstawionej w formie pracy pisemnej, stanowiących łącznie publikację pod rzezonym tytułem.

Płyta CD, będąca nieodłączną częścią publikacji została zarejestrowana podczas trzydniowej sesji od 30.06 do 02.07.2018 w studiu nagraniowym **RecPublica** w Lubrzy. Do nagrania płyty Doktorant zaprosił swojego wieloletniego przyjaciela, uznanego na polskim rynku muzycznym gitarzystę Marka Napiórkowskiego. Na płycie znalazło się sześć kompozycji czołowych polskich twórców muzyki filmowej, oraz dwa utwory autorskie:

1. *Lalka* – Andrzej Kurylewicz
2. *Leitmotif* – Tomasz Stańko
3. *Celuloid* – Marek Napiórkowski
4. *Wojna domowa* – Jerzy „Duduś” Matuszkiewicz
5. *Nim wstanie dzień* – Krzysztof Komeda Trzeciński
6. *Crazy Script* – Artur Lesicki
7. *Człowiek z żelaza* – Andrzej Korzyński
8. *Roberto's Last Chance* – Wojciech Kilar
9. *Celuloid – reprise* – Marek Napiórkowski

Pocieszającym jest fakt, iż coraz częściej polscy muzycy jazzowi sięgają po repertuar rodzimych kompozytorów nie tylko muzyki filmowej, czego przykładem jest załączona płyta CD pt. *Celuloid*. Wszystkie nagrane kompozycje, w tym dwie autorskie brzmią bardzo spójnie, ukazując gitarę akustyczną, jej walory brzmieniowe, oraz możliwości techniczne. Płyta nagrana jest na bardzo wysokim poziomie realizatorskim prezentując naturalne i klarowne brzmienie instrumentów, dzięki wysokiej klasy mikrofonom pojemnościowym i najwyższej klasy przedwzmacniaczy. Całość nagranych materiału techniką cyfrową została

poddana procesowi miksowania w hybrydowym, cyfrowo-analogowym studio Roberta Szydło, dzięki czemu płyta jako całość brzmi pięknie, perfekcyjnie oddając naturalne brzmienie gitar akustycznych.

Wszystkie zarejestrowane na płycie kompozycje są wykonane na żywo bez dodatkowych nakładek, co świadczy niewątpliwie o wyjątkowej technice wykonawczej Doktoranta jak i wirtuozerii obu artystów. Bez wątplenia cała sesja nagraniowa poprzedzona była okresem wielu przygotowań, o czym wspomina Doktorant w swojej dysertacji: „**Gitarzyści w poprzedzającym sesję okresie półrocznym przeprowadzili szereg prób, gdzie materiał nagrany na płycie *Celuloid* był poddany dokładnej analizie i każdy jego element był obiektem wyczerpujących ćwiczeń**”. W tym miejscu warto jeszcze raz podkreślić, że Artur Lesicki i Marek Napiórkowski są wieloletnimi przyjaciółmi, co nie jest bez wpływu na całość nagranej płyty. Słysząc na niej doskonałą interakcję obu artystów na bardzo wysokim, wręcz telepatycznym poziomie.

Część opisowa pracy jest wnikliwym studium teoretycznym całkowicie równoważna z dziełem artystycznym i podzielona na trzy główne rozdziały, poprzedzone słownikiem terminów obcojęzycznych stosowanych obligatoryjnie w opisie muzyki jazzowej i zwieńczona bibliografią,

Rozdział pierwszy to *Gitara akustyczna w muzyce jazzowej – historia i współczesność*, w którym Doktorant przedstawia krótki rys historyczny gitary akustycznej, jej początki i proces przeobrażeń techniki wykonawczej, jak i budowy różnych odmian tego instrumentu. Protoplastą gitary akustycznej jest gitara klasyczna, która po zaistnieniu na rynku amerykańskim została poddana wielu modyfikacjom m.in. węższa i wygodniejsza szyjka z lekko zaokrągloną podstrunnicą, a jelitowe struny zostały zastąpione metalowymi. Od akompaniującej roli gitary, instrument ten zaczyna pełnić rolę solistyczną. Prawdziwy przełom w rozwoju gitary akustycznej ustala się na lata trzydzieste ubiegłego wieku, wraz z pojawieniem się przetwornika elektromagnetycznego. Okres ten daje również początek gitarze elektrycznej, a jednym z pierwszych użytkowników tego instrumentu był legendarny Charlie Christian, gitarzysta big-bandu Benny Goodmana. Wraz z dalszym rozwojem techniki nagłośnieniowej gitara akustyczna przeżywa swój prawdziwy renesans nie tracąc nic ze swojego szlachetnego brzmienia.

Podrozdziałem dopełniającym opisaną historię i współczesność to: *Wiodące postacie gitary akustycznej – krótki rys historyczny*.

Nie sposób przejść obojętnie obok wielkich przedstawicieli gatunku, używających gitary akustycznej w swych dokonaniach artystycznych. Za jednego z największych uważa się francuskiego gitarzystę pochodzenia romskiego, jakim bez wątplenia był Django Reinhardt, bardziej współcześni to John McLaughlin Al Di Meola, John Scofield, Birelli Lagrene, Ralph Towner, John Abercrombie czy Pat Metheny zdobywca dwudziestu nagród *Grammy*.

Z pewnością wszyscy wymienieni gitarzyści byli inspiracją dla Artura Lesickiego do nagrania wspomnianej płyty *Celuloid*, której dokładny opis wraz z wyczerpującą analizą autor zawarł w rozdziale drugim i trzecim omawianej dysertacji.

W introdukcji do rozdziału drugiego Doktorant wprowadza czytelnika w detale oznaczeń i symboli określających struktury harmoniczne stosowane w muzyce jazzowej, opierając się na amerykańskich materiałach źródłowych, chociażby *Berklee Harmony* Barry Nettlesa. Autor w prosty i przejrzysty sposób wyjaśnia niekiedy kontrowersyjne określenia złożonych akordów jak *slash chords*, *polychords* czy *chromatic harmony*, często stosowanych w późniejszych analizach.

W rozdziale tym Doktorant poddaje szczegółowej analizie budowę formalną i merytoryczną każdego nagranych utworu, wraz z opisem warstwy harmonicznej. Erudycja instrumentalna Doktoranta wynikająca z wnikliwej analizy nie dopuszcza dźwięków przypadkowych, każdy niuans techniczny czy aranżacyjny jest opisany. Przy reharmonizacji Autor wykorzystuje współczesne techniki przy tworzeniu progresji harmonicznych, odchodząc od tradycyjnej kadencyjności II-V-I na rzecz *chromatic harmony* polegającej na łączeniu akordów za pomocą ruchu półtonowego z różnych centrów tonalnych.

Rozdział trzeci pt. *Analiza wybranych partii solowych. Przedstawienie możliwości wykonawczych, technicznych, interpretacyjnych związanych z wykorzystaniem gitary akustycznej we współczesnej muzyce jazzowej*, w którym autor zamieścił swoje solówki, również poddane bardzo szczegółowej analizie harmonicznej i melodycznej. Każde solo zdaje się być przemyślane w każdym szczególe, świadczące o intelektualnym przygotowaniu, wynikającym z wrażliwości muzycznej i doświadczenia. Biorąc pod uwagę fakt, że zapisane sola powstają po, a nie przed nagraniem mogę stwierdzić, że Artur Lesicki jest profesjonalistą najwyższej próby, a jego gra poparta jest wyrafinowanym warsztatem instrumentalnym.

Konkluzja

Praca doktorska mgr. Artura Lesickiego to niezwykle wartościowa publikacja, po pierwsze przybliżyła nam zarys historyczny gitary akustycznej po dzień dzisiejszy. Zapoznaliśmy się również z problemami techniki nagłośnieniowej jak i nagraniem związanych z gitarą akustyczną. Doktorant jawi nam się jako muzyk indywidualista, aranżer i kompozytor, obdarzony wielką wiedzą i pasją tworzenia, o czym dobitnie świadczy załączona płyta CD, jak i praca opisowa.

Biorąc pod uwagę dwuskładnikową publikację Pana Artura Lesickiego pt. *Gitara akustyczna jako instrument współczesnej muzyki jazzowej. Przedstawienie możliwości technicznych oraz sposobów wykorzystania w improwizacji na bazie reharmonizacji tematów polskiej muzyki filmowej zawartych na płycie „Celuloid”* uważam iż spełnia ona wymagania art. 13 ust. 1 z dnia 14.03.2003 r.

Pracę doktorską Pana mgr Artura Lesickiego oceniam bardzo wysoko i przyjmuję z wielką satysfakcją i bez zastrzeżeń.

Dr hab. Prof. AM Jerzy Głowczewski

